

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Løhde for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 15:04

Sophie Løhde (V):

Jeg fik jo ikke noget svar på mit spørgsmål, så det tager jeg som udtryk for, at SF har tænkt sig stemme for i morgen. Dermed stemmer SF jo også for at udbygge de psykiatriske patienters rettigheder til at vælge et privat sygehus. Kan SF's formand så forklare mig, hvori forskellen består mellem at give patienterne en ret til på det ene område og give patienterne en ret til på det andet område? SF vil på den ene side gerne stemme for forslaget i morgen, men ønsker på den anden side at fratage patienterne i det almindelige sundhedsvæsen deres ret til at komme hurtigt i behandling.

Kl. 15:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 15:05

Villy Søvnal (SF):

Er akustikken dårlig herinde, eller hvad? Jeg synes slet ikke, Venstres ordfører hører efter, hvad jeg siger. Jeg har ikke talt om at lukke, jeg har ikke talt om at forbyde, jeg har talt om at udbygge et offentligt system, så det bliver det attraktive system. Så jeg forstår ikke spørgsmålet, beklager.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken til fru Henriette Kjær fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Jeg er godt nok lidt skuffet over hr. Villy Søvnal, for sidste sommer ville hr. Villy Søvnal bekæmpe dræbersnegle med hjemmевærnet; den her sommer vil han nedlægge hjemmевærnet. Så det var shocking news, der kom her sidst i debatten.

Kl. 15:05

Jeg synes i det hele taget, at folketingsåret, der netop nu er ved at blive afsluttet, har været meget turbulent og specielt. Der har været mange udfordringer og en væsentlig afbrydelse i form af folketingsvalget i november.

Ny Alliance blev jo stiftet i maj sidste år, og forventningen var, at regeringen ville miste sit flertal. Siden gik det slag i slag: Efter valget havde regeringen et flertal, så var flertallet væk, så

var der flertal igen, og så var det væk. Men alt endte lykkeligt, og i dag har regeringen et godt parlamentarisk grundlag, som sikrer politisk stabilitet.

Det betyder ikke, at Venstre, vi Konservative og Dansk Folkeparti elsker hinanden i et og alt, men når man ser på alternativet, er der trøst at hente. Folketingssamlingen har nemlig været præget af det specielle paradoks, at der ikke er noget fasttømret og stabilt regeringsalternativ. Oppositionen er som et ryatæppe, som vi kender dem fra 1970'erne: Den stritter i alle retninger.

Vi er i en tid med mange udfordringer, både hertillands og internationalt. Nogle af de udfordringer, vi står over for, er klimaspørgsmålene, fødevarekrisen, den økonomiske situation og terrortruslen, som desværre er kommet ubehageligt tæt på os de seneste dage.

Dansk økonomi har i de senere år befundet sig på toppen af en højkonjunktur, en højkonjunktur, som har ført til rekord i beskæftigelse og en arbejdsløshed, som er historisk lav. Over-skuddene på såvel statsfinanserne som betalingsbalancen er samtidig blevet fastholdt. Derfor har Danmark i dag en økonomi, som er blandt de stærkeste i verden, og som andre lande misunder.

Men intet varer jo til evig tid, og intet kommer af sig selv. Nogle tordenskyer er trukket op over vores økonomi, og vi ser dem i form af mangelen på arbejdskraft, de meget høje forventninger til lønstigninger samt stigende råvare- og energipriser. Det er en cocktail, som tidligere har sendt dansk økonomi til tælling.

Vi Konservative ser meget gerne, at vi får lavet en skattereform, der tager højde for mangelen på arbejdskraft. At skatten overhovedet er kommet på dagsordenen, skyldes vores vedholdende krav om skattelettelse. De to seneste skattelettelse har betydet, at arbejdsudbuddet er steget kraftigt. Skattelettelserne har været gavnlige for vores velfærd – de er nødvendige.

Vi Konservative mener, at ingen skal aflevere mere end 50 pct. af den sidst tjente krone i skat, og vi ser frem til drøftelserne om en ny skattereform, når Skattekommissionen til næste år har leveret sit bud på en ny indretning af vores skattesystem.

Opgaven i den kommende tid bliver at fastholde en klar linje i den økonomiske politik, som sikrer, at gode tider kan fastholdes. Danmark har klaret sig bedre end de lande, vi sammenligner os med, hvis vi ser tilbage på de sidste 7 år.